

Брюксел, 4 декември 2020 г.
(OR. en)

13551/1/20
REV 1

COVID-19 44
IPCR 41
POLGEN 216
SAN 437
JAI 1051

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Делегациите
Относно:	Доклад на председателството за напредъка относно координацията на ЕС в отговор на пандемията от COVID-19

От началото на пандемията от COVID-19 ЕС играе координираща роля по отношение на действията на държавите членки в отговор на пандемията, като насърчава обмена на информация и опит и съгласуването на ответните мерки при зачитане на националните компетентности. ЕС положи усилия да намали ограниченията на свободното движение на хора, стоки и услуги в рамките на ЕС, предприе съвместни инициативи за възлагане на обществени поръчки за лични предпазни средства, медицинско оборудване и лечение и директно ги закупи, създаде стратегически резерв от медицинско оборудване, което да се използва от държавите членки в случай на недостиг, и подписа предварителни споразумения за закупуване на ваксини. Работата по координацията на равнище ЕС се осъществява чрез видеоконференции на членовете на Европейския съвет и между техните близки сътрудници, в Корепер и в рамките на кръглите маси за интегрираните договорености за реакция на политическо равнище при кризи (IPCR), както и в други работни групи на Съвета и в Комитета за здравна сигурност.

Настоящият доклад е изготвен в сътрудничество с Кабинета на председателя на Европейския съвет и Комисията. Той представя напредъка, постигнат в рамките на Съвета от заседанието на Европейския съвет през октомври досега, и има за цел да послужи за основа на обсъжданията на държавните и правителствените ръководители по време на декемврийското заседание на Европейския съвет.

Последните обсъждания бяха съсредоточени основно върху въпроса за тестването и пътуването.

I. Тестване

1. Тестовите са от съществено значение за откриването и диагностицирането на заразяване с COVID-19 и са широко използвани за подпомагане на проследяването на контактите. Най-надеждни са PCR тестовите, които като цяло се считат за „златен стандарт“ от държавите членки. Бързите антигенни тестове също се използват по-широко в държавите членки, но преди всичко за скрининг, а не за диагностика — в определени места с висока степен на разпространение, например болници, домове за полагане на грижи и училища, или за национални схеми за тестване в цялата страна. Бързите антигенни тестове са по-малко надеждни от PCR тестовите, но са по-лесни, по-евтини и по-бързи за използване, което премахва тежестта върху ограничения лабораторен капацитет.
2. Държавите членки редовно обменят информация и споделят най-добри практики в рамките на Комитета за здравна сигурност и кръглите маси за IPCR с цел постигане на **съвместна оценка на методите за тестване и адаптиране на стратегиите за тестване**. Обсъжданията на техническо равнище и в Корепер потвърдиха, че не се наблюдават проблеми с **взаимното признаване на PCR тестовите** (ако даден PCR тест отговаря на необходимите стандарти, определени в законодателството на ЕС, той може да бъде пуснат навсякъде на пазара в ЕС). Изглежда обаче, че **взаимното признаване на резултатите от тестовите** понякога е свързано с практически трудности, например формата (цифрова форма или на хартия) или езика на резултата от теста. Няколко държави членки изразиха загрижеността си, че ще е трудно да се проверява дали сертификатът за теста е достоверен, дали е издаден от акредитирана лаборатория или дали този сертификат е лесно разпознаваем или разбираем за органите на други държави членки. В този контекст беше разгледана възможността за единен европейски формуляр за резултати от PCR тестове, както и възможността за цифрова система за удостоверяване на автентичността.
3. Въз основа на препоръката на Комисията от 18 ноември относно използването на бързи антигенни тестове, както и на свързаните насоки на Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) (Възможности за използване на бързи тестове за антигени за откриване на COVID-19), бяха проведени и обсъждания на техническо равнище относно **евентуален общ подход на ЕС за използването на бързи антигенни тестове**.

4. Няколко държави членки изразяват становището, че бързите антигенни тестове изискват допълнително валидиране чрез PCR тестове и че отделните държави членки имат различни практики, които по същество зависят от размера на риска, който се счита за приемлив. Като цяло обаче е налице подкрепа за установяване на **общи минимални стандарти** за тези тестове в ЕС, като повечето държави членки изразяват силно предпочитание за по-строги критерии от препоръките на Комисията и СЗО и да се изисква най-малко 90% чувствителност, както се практикува в много случаи на национално равнище. За целите на съвместното възлагане на обществени поръчки за бързи антигенни тестове Комисията вече прилага изискване за най-малко 90% чувствителност.
5. Налице е и широка подкрепа за изготвянето на **списък с бързи антигенни тестове**, които отговарят на критериите за минимални стандарти и са валидирани от една или повече държави членки. Комисията изрази готовността си да подкрепи инициативата въз основа на информацията, предоставена от държавите членки. Подробностите за съставянето на списъка ще трябва да бъдат допълнително изяснени, включително с каква цел са валидирани тестовете и при какви обстоятелства могат да се използват.
6. Въпреки че много държави членки подкрепят **взаимното признаване на резултатите от бързи антигенни тестове**, валидирани на национално равнище от една държава членка и отговарящи на общите минимални стандарти, връзката с посочения по-горе списък с бързи антигенни тестове и тяхното използване с цел пътуване ще трябва да бъдат допълнително разгледани.

Държавите членки следва да продължат редовното обсъждане на националните стратегии за тестване, включително във връзка с използването на бързи антигенни тестове. Постигането на съгласие за обстоятелствата, при които могат да се използват тези тестове, както и за тяхното валидиране, ще улесни взаимното признаване на резултатите от тестовете.

II. Пътуване

7. Във връзка с борбата с коронавируса повечето държави членки решиха да въведат **приложение за проследяване на контактите и за предупреждение**. Комисията разработи общ инструментариум на ЕС за мобилни приложения в подкрепа на проследяването на контактите във връзка с COVID-19 и, по искане на държавите членки, създаде **система за осигуряване на оперативна съвместимост в рамките на ЕС**. Потребителите само трябва да инсталират едно приложение и когато пътуват до друга участваща европейска държава, те ще продължат да се възползват от проследяването на контактите и получаването на предупреждения. След успешната пилотна фаза три национални приложения бяха свързани за първи път на 19 октомври, когато системата започна да функционира. В момента са свързани девет национални приложения. Общо 22 приложения се базират на децентрализирани системи и могат да станат оперативно съвместими чрез тази услуга.
8. Работи се и по **европейски формуляр за локализиране на пътниците (PLF)**. Подходът по отношение на PLF е различен в отделните държави членки. Не всички държави членки използват PLF — някои използват само схеми на хартиен носител, докато други вече разполагат с цифрови системи, които обаче остават несвързани. Стартира **пилотен проект за въздушния транспорт**, който се основава на добрите резултати в тази област, постигнати от инициативата EU Healthy Gateways, по-специално с цел разработване на общ модел на PLF на ЕС. Агенцията за авиационна безопасност на Европейския съюз (ЕААБ) разработва специална платформа за децентрализиран обмен на данни за пътуванията на пътниците въз основа на съществуващите национални цифрови платформи, която ще бъде готова за използване до края на 2020 г. След като бъде въведена, тази платформа ще даде възможност за проследяване на контактите на всички пътници във въздушния транспорт, включително транзитните пътници, които понастоящем не са обхванати от съществуващите подходи. Участието в платформата е доброволно и е отворено за всички държави членки с отговарящ на условията цифров PLF. Тази система следва да бъде на разположение и за всички останали видове транспорт до април 2021 г. Ще бъде намерено решение за удовлетворяването на изискванията за защита на данните чрез ясно ограничаване на срока, за който информацията може да бъде съхранявана, на целите, за които тя може да бъде използвана, и на вида на публичните органи, които имат достъп до тях.

9. Списъкът на третите държави в приложение I към **препоръката на Съвета от 30 юни 2020 г.**, чиито граждани не следва да бъдат засегнати от **временното ограничение на неналожителните пътувания до ЕС**, се преразглежда редовно на всеки две седмици, както в рамките на IPCR, така и в групата „Античи“, като се адаптира към промените в епидемичната обстановка. Държавите членки и Комисията редовно обменят мнения относно прилагането и работят по насоки за прилагане на приложение II относно **специфичните категории пътуващи с ключови функции или нужди от първостепенно значение**. Понастоящем Комисията работи по предложение за преразглеждане на препоръката на Съвета.
10. След приемането на препоръката на Съвета от 13 октомври 2020 г. относно координиран подход за ограничаване на свободното движение в отговор на пандемията от COVID-19 държавите членки и Комисията системно наблюдават нейното прилагане в рамките на IPCR и обмислят предложения за подобряването ѝ. Държавите членки работят по непрекъснато усъвършенстване на публикуваните от ECDC карти за епидемичната обстановка за всеки ключов показател, осигуряване на събирането на данни, включително на регионално равнище, и подобряване на предоставянето на данни от държавите членки на ECDC.
11. Обсъжданията относно **националните правила за карантина и нейната продължителност** показаха, че голяма част от държавите членки не считат за необходимо да обмислят възможността за евентуално привеждане в съответствие в тази област.

Като се има предвид решаващото значение на трансграничното проследяване на контактите, следва да се ускори установяването на оперативна съвместимост в рамките на ЕС на приложенията за проследяване на контактите и за предупреждение, както и разработването на европейски формуляр за локализиране на пътниците. Препоръките на Съвета от 30 юни и 13 октомври следва редовно да се преразглеждат и адаптират.